

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.649 van 9 juni 1997
in de zaak A. 69.993/X-6779.**

In zake : 1. Guido DE CONINCK,
2. Linda VERHERSTRAETEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten B. VAN HYFTE en J. VANDEN EYNDE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kroonlaan 340

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 275.

tussenkommende partij :

Rudy TILBURGH,
wonende te OPWIJK,
Ravensveld 76.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guido DE CONINCK en Linda VERHERSTRAETEN op 23 juli 1996 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 25 juni 1996 van de gemachtigde ambtenaar waarbij de door hen gevraagde afwijking van de verkavelingsvergunning welke op 22 juli 1969 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk werd afgegeven aan VAN DEN BROECK-VEREERTBRUGGEN voor gronden gelegen te Opwijk, Eeksken-Neerveldstraat, niet wordt toegestaan;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 mei 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. VAN HYFTE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij, en van de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat Rudy TILBURGH met een verzoekschrift van 4 september 1996 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de verzoekende partijen een woonhuis hebben opgetrokken aan het Ravensveld 78 te Opwijk; dat zij bij vonnis van 23 mei 1996 van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel werden

veroordeeld, uit hoofde van inbreuken op de stedenbouw-wetgeving, tot het uitvoeren aan dit woonhuis "van bouw- of aanpassingswerken die bestaan in het stipt naleven van de bouwvergunning dd. 23 juli 1991 en van de verkavelingsvoorschriften dd. 22 juli 1969"; dat het vonnis o.m. overweegt :

"Uit de feitelijke elementen van het dossier blijkt dat zij een compleet anders geconcepieerd gebouw lieten optrekken dan hetgeen voorkwam op het goedgekeurde plan. Dit was géén improvisatie, er moeten zeer zeker twee verschillende plannen zijn geweest : één voor de bouwaanvraag met het fictief ontwerp, en een ander bestemd voor de aannemer met de werkelijk uit te voeren constructie.

Gelet op de aard van de inbreuken, op de arrogantie waarmee beklaagden hun eigen belang boven de wet stellen, en op de financiële implicaties voor eerste beklaagde (illegaal maar vlakbij huis het tuinbouwbedrijf vestigen en het materiaal opslaan is allicht voordeliger en gemakkelijker dan daartoe een ruimte op één of ander bedrijfsterrein te huren) is de hierna bepaalde strafmaat aangewezen.

(...)" ;

dat tegen bedoeld vonnis door verzoekers beroep werd ingediend;

Overwegende dat verzoekers inmiddels op 19 april 1996 een aanvraag hebben ingediend tot afwijking van de voorschriften van de bestaande verkavelingsvergunning in toepassing van artikel 51 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw; dat op 23 april 1996 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk het voorstel tot afwijking ongunstig heeft geadviseerd; dat daarop de bestreden beslissing werd vastgesteld; dat zij overweegt :

"Ongunstig

De ingediende afwijking houdende het vergroten van de maximum bouwoppervlakte van 150,00 m² naar 220,00 m² is onaanvaardbaar en brengt door de overdreven grondbezetting en daaruitvolgend gabariet de goede stedenbouwkundige aanleg van de plaats en de eigenheid van de verkaveling in het gedrang.

Bovendien kan ingevolge het arrest van de Raad van State nr. 39.550 van 2 juni 1992, voor dergelijke afwijkingen op bestemmingsvoorschriften met verordende kracht geen afwijking worden toegestaan. Het planvoorschrift duidt immers een bouw-bestemmingszone aan die beduidend kleiner is dan 220 m² zodat deze maar enkel gerealiseerd kan worden door te bouwen in de zone met feitelijk bouwverbod.

Om bovenvermelde redenen wordt de afwijking ongunstig geadviseerd";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat de verzoekende partijen doen gelden dat het weigeren van de afwijking tot gevolg heeft dat zij genoodzaakt zijn het gebouw dat zij op-trokken op hun perceel dienen af te breken en te beperken tot het strikte maximum toegelaten door de verkavelingsvoorschriften, dat het nadeel bovendien werkelijkheid blijkt te worden, aangezien zij reeds werden veroordeeld tot het uitvoeren van bouw- en aanpassingswerken, en de gemachtigde ambtenaar de herstellvordering handhaaft, ondanks het door verzoekers ingestelde beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing van de bestreden beslissing, dat "het handhaven van de herstellvordering door verwerende partij ondanks de manifeste onwettigheid van de weigeringsbeslissing, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkend aan verzoekers, (dat) een onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing van aard zou zijn dat verzoekers iedere kans wordt ontnomen om op

geldige wijze een afwijking te bekomen conform artikel 51 van de Stedebouwwet (...)"

Overwegende dat, zoals de verwerende partij en de tussenkomenende partij terecht opwerpen, de verzoekende partijen de in het geding zijnde bouwwerken hebben opgericht zonder in het bezit te zijn van de door artikel 44, § 1, van de stedebouwwet vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen; dat derhalve het ernstig karakter van het aangevoerde nadeel niet aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, doch aan een correctioneel vonnis, gegrond op verzoekers eigengereid handelen, moet worden toegeschreven; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Rudy TILBURGH in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op negen juni 1900 zevenennegentig, door
de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.